

ਰੋਮ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਨੰਬਰ ਸੋਲ੍ਹਾਂ

ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ: ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger

2024-09-04

ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਗਲਤ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੇ ਲੋਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਲਾਗੂਕਰਨ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਸੁਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਿੰਨ ਰੋਮ 321, 538 ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਉਸ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਝੁਕਾਅ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੁਝ ਯੋਏਲ ਦੇ ਚਾਰ ਕੀੜਿਆਂ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੋਏਲ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਨਿਗਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੀੜੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਸ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਰੋਮ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੈਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਧਰਮ-ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਤਿੰਨ ਰੋਮਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਕਤਰਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਲ 321 ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ 538 ਦਾ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਾਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤਿੰਨ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਅੰਤਿਮ ਪੁਰਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅੰਤਿਮ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਜਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਅਨਿਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਖੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਰਗ "ਤੇਲ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਦੂਜਾ ਵਰਗ "ਤਗੜੇ ਭਰਮ" ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਤਗੜਾ ਭਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਰੁਪਕਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ "ਤਗੜਾ ਭਰਮ" ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜੋ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧਤਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

321 ਅਤੇ 538 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਬੁਆਤੀਰਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ 321 ਅਤੇ ਪਰਗਾਮੁਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ 538 ਅਤੇ ਬੁਆਤੀਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

321 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰੋਮ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਸੱਤਾ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਅਤੇ 538 ਦੀ ਦੂਜੀ ਰੋਮ ਇੱਕ ਦੇਹਰੀ ਸੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੀ। ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਰੋਮ, ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ, ਇੱਕ ਤਿਹਰੀ ਸੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਬੁਠੇ ਨਬੀ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ (ਅਜਗਰ) ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ (ਜਾਨਵਰ) ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਣਾ, ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਵੈਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਘੋਰ ਭਰਮ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਵਕਤਾ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਵਕਤਾ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ "ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਾਲੇ" ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਘੋਰ ਭਰਮ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ "ਕਾਰਣ" ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ "ਪਰਿਣਾਮ" ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਉਹ ਵਰਗ ਜੋ ਰੋਮ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਪਰਿਣਾਮ ਤੱਕ ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਸਮਿਥ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਖਾਮੀਪੂਰਣ ਲਾਗੂਕਰਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਮੰਚ ਉਤਪੰਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇਵੀਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੀ ਵੀ ਗਲਤ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਰਮੀਤਾ ਦੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਗੁਆ ਬੈਠਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਦੂਜੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਬਲਾ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਰਮਗਿੱਡੋਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸਮਿਥ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਮੀਭਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ।

ਸਮਿਥ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਤਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਜਾਂ ਕਰਨਾ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਕਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪੱਖ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਪੱਖ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ" ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ "ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ" ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ ਢਾਂਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਮਹਾਂ-ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਹੀ ਉੱਤਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੇਰਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗੀਤ ਅਤੇ ਭਜਨ। ਯਹੋਵਾਹ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਅਤਿ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲਾ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਉੱਤਰ ਦੀਆਂ ਢਲਾਣਾਂ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀਉਨ ਪਹਾੜ, ਉਸ ਮਹਾਨ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਦੇ ਮਹਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਨਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 48:1-3.

ਉੱਤਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਨਕਲ ਖੜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੋਮ ਦਾ ਪੋਪ ਵੀ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਜੋ ਧੋਖੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਹੈ।

"ਸੰਸਾਰੀ ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲੱਭਣ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ—ਰੋਮ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪ—ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਈ ਗਈ।" *The Great Controversy*, 50.

ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਵਿੱਚ, ਸੇਲਿਊਕਸ ਨਿਕੇਟਰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜਾ ਬਣਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਐਟੀਓਖਸ, ਸਿਕੰਦਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਆਗੂ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਸੇਲਿਊਕਸ, ਬਾਬਲ ਦਾ ਸਾਤਰਾਪ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਸਾਤਰਾਪ” ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਂਤਪਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੇਲਿਊਕਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਕੰਦਰ ਦਾ ਰਾਜ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਦ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣ ਗਿਆ।

ਸਮਿਥ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਣਕ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਕਤਰਾਉ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਸੰਘਬੰਧੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅੱਖਰਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜਾ, ਬਾਬਲ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਸੇਲਿਊਕਸ ਨਿਕੇਟਰ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਨਿਵਾਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਨਿਖੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਸੱਤ ਕਟੋਰੇ ਸਨ, ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ਇੱਥੇ ਆ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆ ਦਾ ਨਿਆਂ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਜਲ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ; ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਿਚਾਰ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਮੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਨਾਂਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦੱਸ ਸਿੰਗ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬੈਂਗਣੀ ਅਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਘਿਣੌਣੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਿਚਾਰ ਦੀ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਭੇਦ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ, ਵਿਸ਼ਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਘਿਣੌਣੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਮਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮੱਤੀ ਹੋਈ ਦੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਅਚਰਜ਼ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17:1-6।

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਪਾਈ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰ ਦੀ ਰਾਜਾ ਵੀ ਹੈ।

“ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17 ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ (ਬਾਬਲ) ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘ਜਾਮਨੀ ਅਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਨਾਲ ਸਜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿਆਲਾ ਸੀ ਜੋ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ... ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਭੇਦ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ, ਵਿਸ਼ਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ।’ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ‘ਮੈਂ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮੱਤੀ ਹੋਈ ਵੇਖਿਆ।’ ਅੱਗੇ ਬਾਬਲ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਗਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ।’ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17:4-6, 18. ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਤੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਇਸਾਈ ਜਗਤ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਪ੍ਰਭੁਤਾਈ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ, ਰੋਮ ਹੈ। ਜਾਮਨੀ ਅਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ, ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਮੋਤੀ, ਰੋਮ ਦੀ ਅਹੰਕਾਰੀ ਧਾਰਮਿਕ ਗੱਦੀ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਵਿਭਵ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਠਾਠ-ਬਾਠ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਠਾਠ ਨੂੰ ਜੀਵੰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਤਨੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ‘ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮੱਤੀ ਹੋਈ’ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਜਿਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਦਾ ਇੰਨਾ ਨਿਰਦਈ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਬਲ ਉੱਤੇ ‘ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ’ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਵੈਧ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਵਿਛੁੜ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਜਨਬੀ ਜਾਤੀਆਂ ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੀ ਯਹੂਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵੈਸ਼ਿਆ ਬਣ ਗਈ; ਅਤੇ ਰੋਮ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੱਭ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੋਈ, ਉਸੇ ਜਿਹੀ ਨਿੰਦਾ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਦੀ ਹੈ।” ਦਿ ਗ੍ਰੇਟ ਕਾਂਟੇਵਰਸੀ, 382.

ਹਾਕਮ ਹੀ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਗਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਰੀਆ ਦਾ ਸਿਰ ਦਮਿਸਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਮਿਸਕ ਦਾ ਸਿਰ ਰਜ਼ੀਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੈਂਸਠ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਫਰਾਈਮ ਇੰਨਾ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਤੇ ਅਫਰਾਈਮ ਦਾ ਸਿਰ ਸਮਾਰੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ

ਸਮਾਰੀਆ ਦਾ ਸਿਰ ਰਮਲਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਰ ਨਾ ਰਹੋਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 7:8, 9.

ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਖ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਜਾਗਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ "ਸਿਰ" ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਮੰਗੇ ਜਾਣ 'ਤੇ "ਸਿਰ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਯਸਾਯਾਹ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹਨ ਜਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਉਹੀ ਦੋ ਵਰਗ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤਾਂ "ਤੇਲ" ਹੈ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ "ਤੇਲ" ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਰਗ, ਜੋ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਤੇਲ ਹੈ, ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ" ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜੀ ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੀ ਬਲਵਾਨ ਭ੍ਰਮਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਵੀ ਕਿ ਪਸ਼ੂ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ—ਚਾਹੇ ਹਨੇਰੇ ਖੁੱਗਾਂ ਦਾ ਪੋਪਸੀ ਪਸ਼ੂ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਹ ਮੂਰਤੀ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਤਿਹਰਾ ਸੰਘ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਰਮਾਰੋਡਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੋੜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ "ਸਿਰ," "ਰਾਜਾ," ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਸ਼ਾਸਕ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਿਹਰੇ ਸੰਘ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

"ਸਿਰ," ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ।

ਅਤੇ ਸੁਲੈਮਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਰਹਬਆਮ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਰਹਬਆਮ ਇਕਤਾਲੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸਭੀਆਂ ਗੋਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਆਮਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਅੰਮੋਨੀ ਇਸਤਰੀ ਸੀ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 14:21।

ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਗਰੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਹੈ; ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਬਾਬਲ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਹਾਨ ਨਗਰੀ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਨਕਲੀ ਸਮਰੂਪਤਾ ਵਜੋਂ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਾਜਾ ਵੈਸ਼ਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵੈਸ਼ਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਡਿੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸਿਆ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਹਨ।

ਉਹ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ 1798 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ, ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਰਾਹੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸਤਾਰਾਂ ਦੇ ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਿਹਰਾ ਸੰਘ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹਰਮਗਿੱਦੋਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੀ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ "ਸਿਰ" ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਆਖਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਹੇ ਤੁਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਨੂੰ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨੋ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਠ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਰਾਜ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੋਮ ਸੀ। ਬਾਬਲ ਅਤੇ ਰੋਮ ਪਰਸਪਰ ਬਦਲੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਕੜੀ ਹਨ।

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜ ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਆਤਮਿਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਵੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬਾਬਲ ਅਤੇ ਰੋਮ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪਰਸਪਰ ਬਦਲੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਵੈਸ਼ਿਆ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨਾਮ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਭੇਤ ਬਾਬਿਲ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ "ਭੇਤ ਰੋਮ" ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ "ਭੇਤ" ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੀ ਗਹਿਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਪਰ ਇੱਕ ਬਾਈਬਲੀ "ਭੇਤ" ਇਹ ਮੰਗ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੇਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜੋ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਮਝ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪਰਥ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗਵਾਹ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇੱਥੇ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਮਝ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਗਿਣੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਛੇ ਸੌ ਛਿਆਸਠ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:18।

"ਸਿਆਣਪ" ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਛੇ, ਛੇ, ਛੇ ਹੈ। "ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ" ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ। ਸਿਆਣਪ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਉਹ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਜਿਸ "ਸਿਆਣਪ" ਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਅਨਿਵਾਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਿਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਥ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੋ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਿਆਣੀਆਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਛੇ, ਛੇ, ਛੇ" ਸਮਝਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣਪ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਸਥਾਨ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਸਤਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਮਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਤ ਸਿਰ ਸੱਤ ਪਹਾੜ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਤ ਰਾਜੇ ਹਨ: ਪੰਜ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਠਹਿਰਨਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪ ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:9-11।

ਉਹ "ਮਨ," ਜਿਸ ਕੋਲ "ਛੇ, ਛੇ, ਛੇ" ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ "ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮਨ ਕਿਸ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਵੇ? ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਹੈ। 1 Corinthians 2:16.

ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਦੁਸ਼ਟ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਮਨ ਹੈ।

"ਨੈਤਿਕ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਚੇ ਚਾਨਣ ਦੇ ਚਮਕਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਿੰਦੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਲੈਣ। ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਸੇ ਨਿਰਣੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜਿਵੇਂ ਦਰਿੰਦੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ।"

Review and Herald, July 13, 1897.

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਲਈ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅੰਤਿਮ ਪਰਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁੱਧਿਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੀ ਸਮਾਨ ਨਿਰਣੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਮੂਰਖ

ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਨਿਰਣੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਭ੍ਰਮਿਤ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਜੋ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਰੂਪ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦਾ ਮੁਖੀਆ ਹੈ।

“ਜੇ ਲੋਕ ਬਚਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਭਰਮਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲੈਣਗੇ।” Kress Collection, 105.

ਪਰਖ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਬਚਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਮਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਭ੍ਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਬਚਨ ਦੀ ਗਲਤ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਹੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਪਾਪਾਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।